

had not returned when I do, and he
had report - I am off but you will not
be satisfied now as there no trifles is left
in the car without being in worse off.
enough, taking us, back it up to get us along
and get us up to get us along - which
will finish us to distinguished men with
tells him if they give us a right
not much else can be done if left unaided
now, and cannot make things worse if
not aided, no regulation is ever too well
to tell off good citizens such
as of the day and the day before
now, and the day after, and the day
afterwards all trifles is left
unaided and the day is

S. Petersburg den 26 Aug. 1910.

Redaction

for Helga's Sonnet

Hans

Befledd av. Redaktionens i ära
de för den 22 denas framställda förfrågan
tore framgå ut i affterift närmest inti-
laga till Handels o. Juridiskt periodiskt i
Rijksd. Senaten på Finland, som härmad
ställes till disposition - dock med föbe-
håll att undertecknats personliga, för
den hämmeras attiflycket; i sin helhet al-
len delvis komma ut allmänhetens
delgivares, ej angivares som källa för no-
tisens tilchanta hållande - Förspjut är
jag, dera bättre, i tillfället att meddelas
det Gen. Gouvernement, som ärmedat tillvi-
dare privatium kommunicerats, förmått
utlopta sitt bestint till förmån för de fiska

1011. 2000 ft. up mts. and sand dunes with
Poa annua and grasses.

My wife

This is now well understood and modified
regarding the present wants as it is
now evidently the first is as follows:
is considered to be the best and most
economical way to build up the new
city - which would be the best
and easiest way to meet the wants of
the people of the city. The first
pointed out in the way would be
out of what was required in the first
stage of the work. The second
would be the way to meet the
present wants of the city; and
is all the better way, as it would be
allowing the city to have more room
and space for future growth and
development.

intressen a, och förberedes därmed som häst
en konvolutus till Jämjö - Högsby här-
flådes i affärer där under framhållande af
älgörnen i fräga skedliga inverkan på
föredragsförslag till Finland, om möjligt, dyna-
delest föregåbara sig åfom om class samver-
kan vid bekämpandet af det Ministeriella
godtycket i föreliggande fall —

Vid jidant förhållande tör väl sätta
se; fina tid få emäges ellen icke istå
igligen utan möjlighetens hämärkao, kva-
den det vore äg beteckas om, i betraktan-
da af faktens omöliga bestäppelhet, det
flödiga repeterat genom förhaffarne ellen
annars ofinförligg uttalanden i pressen
i hajar min skulle äga uttryc.

Mea nemantes Rogatim

Dr. L. P. Bandy

Affärskrift

Finska Handelsombudsmannen.

i St.Petersburg.

den urminnesstid astördt utövats och dertföre hängt man att

i lag ytterligare vara sekraftat mögte minne hvilket på grun-

welen af gamal häfd, af ingen ifrågasätts, men det sätter

Till Handels och Industri Expe-

ditionens förtboetänd m med total förintning,

ditionen i Kejserliga Senaten för Finland.

en alldeles rytigen af Finans- och Handelsministeriet

råd vidtagen åtgärd, hvarigenom i Finland besomhöraende fin-

hållanerter förmenas rätt till transitbeföring från Rans-

viken, ihop med Ryssland, längs vid den huvudart, som de för-

ber.

Enligt gällande lagstiftning angående handels-

relationerna emellan Ryssland och Finland äro fartyg af finsk

nationalité berättigade att iaka sjöfart å Ladoga sjö, inclu-

sive det ryska området af detta vattendrag, och är dem sålunda

äfven obetaget att, såsom också ur §:§: 2, 6, II och I2 i Nå-

diga Förordningen af den 29 Maj 1897 med full evidens framgår,

förmmedla samfärdseln emellan finska vid Ladogan belägna ham-

nar, samt städerna Schlüsselburg och St.Petersburg inom Kejsa-

Björk

Finska Handelsföreningens
Tidningsutgivningsråd

i S.P. Tidningar

redömet.- Ånda till dag, som är, har denna rättighet, som sedan urminnestid ostört utövats och derföre äfven utan att i lag ytterligare vara bekräftad måste anses hvila på grundvalen af gammal häfd, af ingen ifrågasatts, men det oaktadt hotas dess fortbestånd nu med total förintelse, tillfölje af en alldeles nyligen af Finans- och Handelsministerierna i sammråd vidtagen åtgärd, hvareigenom i Finland hemmahörande fartyg hädanefter förmenas rätt till transitbefordran från Finska-viken längs Neva floden till Ladoga sjö. Skenbart berör förfogandet väle ej direkte förhandenvarande förhållanden åtminstone tillsvidare och så länge nemligens sjöfarten å Ladogan bedrivs med derstäder för närvarande redan befintliga farkoster, men genom sina oundvikliga konsekvenser innebär förbudet att från andra delar af Finland till Ladogan vattnen fullfritt införa fartyg, i sjelfva verket ett dråplag emot den finska sjötrafiken i dessa trakter och det vidsträckta nästan hela Östra Finland omfattande område, för hvilket Ladogan med

sina talrika hamnar och lastningsplatser utgör den naturliga och på samma gång onekligen lämpligaste sträkvägen för varu-utbytet emellan denna del af Storfurstendömet och den ryska Metropolen, och via denna vidare med utlandet. Ty sjelffallet skall denna sjöfart, hänvisad, såsom frågan i sitt närvarande skede gestaltar sig, uteslutande till förefintliga resurser, rimligtvis ej kunna upprätthållas på ett helst något så närtillfredsställande sätt, så framt handelsflottan, som numera hufvudsakligast torde bestå af ångare och lastpråmar, ej mera kan kompletteras med tidsenliga, den tekniska utvecklingen inom skeppbyggerikonsten motsvarande typer och konstruktioner, lika litet som det låter tänka sig att ifrågavarande flotta i kvantitativt hänseende med sitt relativt taget nuvarande låga tontal vore i stånd att i längden ens närmelsetvis fylla ett redan intensivt vordet och dertill i ständig tillväxtstadt behof, beroende i synnerhet på den gryende trävaruexporten, som ensamt för sig kräfver betydliga transportmedel

och i brist på sådana samt, då någon annan väg till utlandet ej finnes att tillgå, vid antydt förhållande med all säkerhet inom kort skulle kvävas i sin linda.

En utväg, beklagligtvis den enda till-buds/stående, att komma ur dilemmat, vore visserligen att i vanlig ordning underkasta de för Ladoga trafiken afsedda fartygen tullbehandling i St.Petersburg, och omöjligt är ju ej, att en dylik tanke verklig föresväfvat vederbörande vid transitorättens inhibering, men det vore dock, tyckes det, sist och slutligen allt för obilligt och onaturligt, om finska fartyg ej mera kunde förflyttas från en ort i landet till en annan utan att, ehuru vid införselet till Finland förtullade, ytterligare erlägga rysk för finska affärskombinationer och kalkyler i alla händelser öfver höfvan betungande tullafgift.

Tröstlost, i sanning, ter sig under sådana omständigheter det slutliga perspektivet för framtiden, då de finska Ladoga trafikanterne, beröfvande möjligheten att med handelsförbindelser med Östra Finland, särskilt med

dem tillhöriga ängare och andra transportmedel komma hvarken fram, till eller ifrån egen strand, mycket snart skola befinna sig i det abnorma läget att hvarken kunna in eller ut skepa sina varor och förnödenheter, - en olägenhet, som desslikes ej kan undgå att menligt inverka äfven på intressen af allmän natur, och hvaraf exempelvis i främsta rummet exploitationen af finska Statsverkets i Ladogas omnäjder egande skogsmarker i sin mån skall komma att röna ett för visso icke önskvärdt inflytande.

Emellertid föreligger intet hinder för ryska fartyg att såsom tillförene äfven framgent obehindradt anlöpa och besöka de finska Ladoga hamnarna, och mähända afses med restriktionen ifråga i sjelfva verket ingenting annat än ett beslöjadt skydd emot den finska konkurrensen å denna trade, men om så vore fallet, tör med fullt skäl få befaras, tatt ett så beskaffadt, på konstlad väg tillskapadt monopol, i stort sett, skall varda snarare till skada än gagn för Kejsaredömet handelsförbindelser med Östra Finland, specielt med hänsyn

men till exporten af sädesprodukter, som tvifvelsutan nog i dubbel mätto genom stegrade fraktsatser m.m. oförutsedda speser
finge umgälla de mera eller mindre chimera förmåner några få
enskilda dyrt arbetande rederier tilläfventyrs blifve i tillfälle att skördas på sakläget, - och sålunda etableras sjelfmant, och väl till märkandes, utan all den finska konsumen-
tens förskyllande åter igen ett fall af det slags ofrivilliga
enbart af prisdifferenser och qualité betingade företräde
några utländska handelsartiklar lyckats tillkämpa sig i Fin-
land, som gemenligen om och utan tillstymmelse
till fog, betecknats som afsiktlig emot varor af ryskt ur-
sprung riktad bojkott, men hvaraf allmänheten, vilseledd af
tendensiösa notiser och uttalanden i tidningspressen, och
sjelf oförmögen att kontrollera sammanhanget, tyvärr endast
alltför ofta, till uppenbar förfång för samfärdseln och det so-
da samförståndet i öfrigt, låter sig duperas.

Slutligen torde äfven observeras, att den mi-

nisteriella anordningen synes helt och hållt ignorera in-
nebördens af lagstiftarens i §§: 40 och 50 af ofvan åberopa-
de Nådiga förordning oförtydbart uttalade och af Monarken
godkända vilja och afsikt, som, särskildt betonande befräm-
jandet af handelsrelationerna emellan de båda länderna, - syn-
barligen just under denna förutsättning antyda, att framde-
les möjliga erforderliga förklaringar och partiella tillägg, -
om än icke uteslutna, likvisst ej få stå i strid med författ-
ningens anda och deri engång för alla angifna grundprinciper,
hvilka dessutom öfverhufvudtaget ej kunna modifieras ensidigt
på den ena eller andra partens initiativ- och följaktligen
ej annorlunda än, såsom lagstiftarenäven uttryckligen för-
ordnat, med hvarderas begifvande och blott efter dem emellan
skedd ömsesidig öfverenskommelse.

Härom får i djupaste ödmjukhet jag hos Handels
och Industriexpeditionen anmäla.

Den. Ph. Ph.

*H. Ph.
Zulz 1910-*